

νος προδιδούσης λεπτοτάτην ἐπεξεργασίαν καὶ ἀξιωματικὸν σταθερότητα τοῦ χρωστήρος. Ἐν τῇ εἰκόνι τῆς κ. Ἐλένης Βίνσεντ παρ' ὅλην τὴν καλλογὴν τοῦ ἔργου ὁ καλλιτέχνης φαίνεται πως ὑπερβάς τὸ ὠρισμένον σημεῖον, ἐνῶ ἐν τῷ «Λόρδω Δούφφριν» ἡ ἰδιόχουσα αὐτοῦ δύναμις τοῦ νὰ ἐξεικονίσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐρμηνεύτῃ τὸ ἐξεικονιζόμενον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκδηλωθῇ καταπληκτικώτερον. Ἡ κ. Βίνσεντ παρίσταται καθημένη μετ' ἀξιοπρεπείας μικρὸν ἀγερώχου, καίπερ ἐνεχούσης καὶ στοιχεῖα ρεμβασμοῦ, ἐν μεγάλῃ χρυσῇ θρονίδι, ἡ κυκλοτερὴς κορυφὴ τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ τὸ χρησιμώτερον ἔδαφος πρὸς τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐξεικόνησιν τῆς κεφαλῆς τῆς καθημένης. Ὁ χρωματισμὸς τῆς εἰκόνος ταύτης, ὁ χαρακτήρ τῆς ὁποίας εἶναι οὐσιωδῶς νέος εἶναι διαφανὴς ἅμα καὶ λεπτὸς, προσαρμοζόμενος κάλλιστα εἰς τὴν λεπτὴν καλλονὴν τῆς ἐξεικονιζομένης μορφῆς καὶ ἐπαυξάνων τὴν ἐκ ταύτης γενικὴν θελκτικὴν ἐντύπωσιν. Παρὰ τῷ ζωγράφῳ τούτῳ ὁ κ. Μποννὰ μετὰ τῶν εἰκόνων τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς κ. Τάλμποτ, συζύγου τοῦ στρατιωτικοῦ ἀκολούθου τῆς ἐν Παρισίοις ἀγγλικῆς πρεσβείας δὲν ἐμποιεῖ τόσην αἴσθησιν ὅσην ὁ κ. Βενιαμίν-Κωνσταντίν. τοῦτο ὅμως συμβαίνει διότι τὸ γενικὸν ὄψος τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὑπολείπεται τὸν χρωματισμόν. Ἄλλως ἴσον διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν περιεργίαν, ἐν τῇ τελευταίᾳ δὲ εἰκόνι θυμασίως ἀπετύπωσε τὸ πρωτότυπον αὐτοῦ. Ἡ εἰκὼν αὕτη εἶναι μία τῶν ἀρίστων τοῦ κ. Μποννὰ.

(Ἐκ τοῦ (ἀγγλικοῦ) (Μετάφρασις Γ. Κ. Α.)

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος.

Συνεδρία τῆς 3 Μαΐου.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην, γενομένην ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ προέδρου κ. Ἄν. Χρηστίδου, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῶν δύο προτέρων συνεδριῶν, ἀνακοινοῦται περίληψις τῆς ἀλληλογραφίας ἐν ἣ καὶ ἐπιστολῆς τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου διαβιβαζούσης τὴν κρίσιν αὐτῆς ἐπὶ τῶν αὐτῇ παραπεμπθέντων πρὸς γνῶμοδότηδιν ποιημάτων τῆς γνωστῆς τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις εὐέλπιδος λογογράφου καὶ ἐμπνευσμένης ποιητρίας δεσποινίδος Κορνελίας Λ. Πρεβεζιάτου. Ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ἐν ἄλλοις ἀποφαίνεται διὰ τῆς ἀναγνωσθείσης κρίσεως αὐτῆς ἐπὶ τὰ ποιήματα «τῆς νεαρᾶς ποιητρίας εἰσὶ πτερυγίσματα οὐχὶ κηποφοίτων πτηναρίων ἀλλὰ τῶν προωρισμένων αἰθέρια νὰ διασχίζωσιν ὕψην. Ἄν δέ, λέγει, πρὸς εὐδοκίμωσιν ἐν τῇ ποιήσει ἰσχυροὶ καὶ ἀπαραίτητοι παράγοντες εἰσὶ πλὴν τοῦ θεοδότητος χαρίσματος τῆς ποιητικῆς ἐξάρσεως, ἡ γνῶσις τῆς γλώσσης, ἡ πολυμάθεια καὶ ἡ

ἠθικὴ μόρφωσις τοῦ ποιητοῦ, ταῦτα πάντα καταφαίνονται ἐν τοῖς πρὸς κρίσιν ποιήμασι τῆς δεσποινίδος Κορνελίας Λ. Πρεβεζιάτου. Ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου λίαν εὐνοϊκῶς ἀποφαινομένη ὑπὲρ τῶν ποιημάτων τῆς νεαρᾶς ποιητρίας ἐκφράζει καὶ τὴν εὐχὴν ὅπως αὕτη μὴ παύσεται καλλιτεροῦσα τὸ παρὰ τῆς φύσεως δωρηθὲν αὐτῇ ποιητικὸν τάλαντον». Ἐπὶ τῇ κρίσει ταύτῃ συγκαίρομεν τῇ ἡμετέρᾳ φιλομοῦσῳ συνεργάτιδι, ἐπαναλαμβάνοντες ἅμα τὴν εὐχὴν ἣν ἐξέφρασε καταλήγουσα ἡ ἐκπαιδ. ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου καὶ ἣν ἀνωτέρω ἐξεθέμεθα. Μετὰ τὴν ἀλληλογραφίαν ὁ κ. πρόεδρος πλέκει τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἀποβιώσαντος αἰδιδίμου Ἐφέσου Ἀγαθαγγέλου καὶ ἐκφράζει τὴν λύπην τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ ἐπιτίμου μέλους αὐτοῦ. Ἀποφασίζεται ὅπως ὁ Σύλλογος γράψῃ τῇ Α. Θ. Π. ἐκφράζων τὴν λύπην αὐτοῦ καὶ παρακαλῶν νὰ ἐρμηνευθῇ αὕτη ὅπου δεῖ.

Μετὰ δὲ ἑτέρας τινὰς συζητήσεις ἀνέροχεται τὸ βῆμα ὁ κ. Σ. Ι. Βουτυρᾶς καὶ ἀναγινώσκει ἣν προτάσομεν πραγματείαν «Βυζαντινῆς τοπογραφίας πάρεργα», προῖον μελέτης ἐμβριθοῦς αὐτῶν τῶν πηγῶν, τῶν βυζαντινῶν συγγραφέων, δι' ἧς διαλευκαίνονται οὐκ ὀλίγα τέως ἀμφισβητούμενα ἢ πλημμελῶς ἐκτιθέμενα.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀναγνώσματος, ὁ πρόεδρος εὐχαριστήσας ἐν ὀνόματι τοῦ Συλλόγου τῷ ἀγορητῇ διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ.

Ἀκαδημία τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων
ἐν Παρισίοις.

Συνεδρία τῆς 30 ἀπριλίου.

Ἐπὶ τῆς δημοσίας παιδείσεως ὑπουργὸς ἀπηύθυνε τῷ ἰσοδίῳ γραμματεῖ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων ἐν Παρισίοις ἐπιστολὴν, δι' ἧς προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ ὑποδείξῃ δὶώ ὑποψηφίους διὰ τὴν ἔδραν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας ἐντῷ Κολλεγιῷ τῆς Γαλλίας (College de France), κενωθείσαν διὰ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Rossignol. Ὁ σύλλογος τῶν καθηγητῶν τοῦ ἰδρύματος τούτου ὑπέδειξεν ἤδη πρῶτον τὸν κ. Maurice, Croiset τὸν γνωστὸν συγγραφεὰ τῆς ἱστορίας τῆς ἐλληνικῆς φιλολογίας, καθηγητὴν δὲ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας ἐν τῷ Ἀνωτέρῳ Διδασκαλεῖῳ καὶ δεύτερον τὸν κ. Haussoulier, βοηθὸν διευθυντὴν τῶν πρακτικῶν ἀσκήσεων τῆς σχολῆς τῶν Ἀνωτέρων Σπουδῶν (ἐλληνικῆς φιλολογίας καὶ ἑλλην. ἀρχαιοτήτων).

Ἐκ μέρους de Rosambeau κατέχει τὸ χειρόγραφον τῶν Μύθων (Fables) τῆς Φαίδρας, γραφὴν κατὰ τὸν Θ' αἰῶνα, ἀνακαλυφθὲν δὲ καὶ δημοσιευθὲν τῷ 1596 ὑπὸ τοῦ διασπῆμου σοφοῦ Ὀδυσσεῶς Robert, γενικοῦ ἐπόπτου τῆς βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἀρχείων. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο προτίθεται νὰ δημοσιεῖται ἀπὸ καὶ ὁ κ. Rosambeau, ἐφ' ᾧ καὶ ἀνέγνω τῇ ἀκαδημίᾳ τὸν ἐνδιαφέροντα πρόλογον.